

‘We willen een betere wereld, en een Playstation’

Joanne van Gool
AMSTERDAM

Wat zegt het over ons, hoe wij naar de oorlog in Syrië kijken? Schrijvers en regisseurs Jan Hulst en Kasper Tarenskeen zoeken antwoord op die vraag in hun voorstelling *Assad*, van af vanavond in Frascati.

In maart 2011 interviewde journalist Joan Buck de first lady van Syrië, Asma al-Assad. In het interview voor *Vogue* beschrijft ze hoe glamoureuze, jong en chic de vrouw achter Bashar al-Assad overkwam, en hoeveel Asma op de gemiddelde *Vogue*-lezer leek.

Het kwam Buck op veel kritiek te staan, omdat het regime van Assad steeds gewelddadiger werd. Maar Buck herkende zich nu eenmaal in Asma, die net als zij naar Händel luisterde. Daardoor viel het artikel nogal positief uit.

Champagne problems

Actrice Dunya Khayame (37) – onder meer van de serie *Klem* – speelt in *Assad* de rol van de journaliste. Khayame: “Je vertrouwt het als blijkt dat zo’n vrouw ook een kerstboom heeft en leuk vindt wat jij leuk vindt. Maar het kwaad kan er ook mooi uitzien.”

Jan Hulst (31) en Kasper Tarenskeen (30), van *The Woods*, *De rekening* en *Scheeps-Horeca*, willen met *Assad* die positieve vooroordelen onder de loep nemen. Hulst: “Als we iets westers herkennen in mensen uit Syrië zijn we gerustgesteld, enkel omdat ze op ons lijken. Dat onderscheid tussen goed en fout is lastig. Dat Assad in Londen heeft gestudeerd verrast mensen ook altijd. Alsof daar geen verschrikkelijke mensen kunnen wonen.”

De makers willen het in *Assad* ook hebben over kleine ellende die groter lijkt dan een oorlog. Tarenskeen:

→ Scène uit *Assad*, met Chiem Vreeken, Dunya Khayame, Gökhan Girginol, en Eeke Boonstra.
FOTO SANNE PEPPER

“Wat we op het nieuws zien, vinden we voor eventjes erg, maar we maken ons meer zorgen over relatieproblemen. Onze *champagne problems* – kleine, futiele eerstewereldproblemen – halen ons voortdurend in.”

Zwaar oorlogsdrama

Met hun mozaïekver telling over vier personen die proberen iets te doen aan de wereldproblematiek willen

‘Wij balen toch meer van een slechte recensie dan van de oorlog’

Tarenskeen en Hulst het publiek bewust maken van het conflict.

Tijdens het maakproces zijn ze soms bang geweest opportunistisch over te komen. Hulst: “Joan Buck zat enkel en alleen in zak en as omdat haar publicatie niet meer zo vet was toen bleek dat Assad ziekenhuizen had gebombardeerd. Het geweld op zich deed haar niet zoveel. Dat is belachelijk, maar wel hoe wij allemaal diep

van binnen werken. We waren af en toe een beetje bang om Joan te zijn. Wij balen toch meer van een slechte recensie dan van de oorlog.”

Een toneelstuk spelen in Frascati zal het conflict in Syrië niet oplossen, daar maken de theatermakers zich geen illusie over. Khayame benadrukt dat de oorlog in Syrië een rol speelt, maar niet het hoofdthema is – *Assad* gaat over hoe wij naar de oorlog kijken. “De naam suggereert misschien dat het een heel zwaar oorlogsdrama over bootvluchtelingen is, maar dat is het niet. De centrale vraag is niet: wie is Assad, maar: wie zijn wij in verhouding tot hem?”

Tarenskeen is ervan overtuigd dat dat een belangrijke vraag is. “Dit is onze manier, vanuit het theater, om zo’n enorm conflict in elk geval niet te vermijden.” Hulst: “We zijn naïef en geïnformeerd tegelijkertijd. We willen de wereld verbeteren en we willen een Playstation. Dat is hoe de mens nu eenmaal in elkaar zit.”

Assad: 10-12/1 en 28/2 t/m 2/3 te zien in Frascati